

**Ý nghĩa nội tại của sách Các Quan Xét
và
sự bội đạo của Israel trong việc thờ phượng Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: Quan. 1:1; 2:1; 17:1-5; 18:1, 30-31; 2 Tê. 2:2-3; 2 Phi. 1:3-21; 2:1, 15

I. Chúng ta cần biết ý nghĩa nội tại của sách Các Quan Xét:

- A. Việc Israel cầu hỏi Đức Giê-hô-va trong Các Quan Xét 1:1-20 mô tả quang cảnh đẹp về việc Israel tin cậy Đức Chúa Trời; bức tranh kì diệu này về sự hiệp một với Chúa, hình ảnh báo trước về mối liên hiệp hữu cơ của Đức Chúa Trời với dân Ngài, là tiếp nối sự hiệp một trong sách Giô-suê khi dân Israel lần đầu bước vào miền đất tốt tươi như được mô tả trong Giô-suê chương 6—Dân. 27:21; 1 Sa. 22:10; 23:9-10; 2 Sa. 2:1.
- B. Theo phạm vi hiểu biết đầy đủ về Cựu Ước, tại núi Si-nai, Đức Chúa Trời đã kết hôn với Israel—Xuất. 20:6, chú thích 2:
 - 1. Theo quan niệm và khát vọng của Ngài, Đức Chúa Trời muốn là Chồng đối với Israel, và Ngài muốn Israel là vợ đối với Ngài, sống trong sự tiếp xúc thân mật nhất với Ngài trong mối liên hiệp hôn nhân kì diệu này.
 - 2. Khi viết các sách lịch sử, Sa-mu-ên đặt sách Các Quan Xét sau sách Giô-suê để cho chúng ta biết Israel phải sống loại sự sống nào đối với Chồng mình.
 - 3. Như được mặc khải trong sách Các Quan Xét, Israel đã không có lòng làm vợ của Đức Giê-hô-va; trái lại, họ đã lia bỏ Đức Chúa Trời là Chồng mà đi làm kĩ nữ theo các thần khác và thờ phượng chúng—2:11-13, 17; 3:7; 8:33; 10:6; đc. Giê. 11:13; Êxc. 16:25-26; Ôs. 1:2; 2:2.
- C. Sau câu chuyện về Giu-đa và Ca-lép trong Các Quan Xét 1:1-20, lịch sử của Israel như được ghi lại trong sách này thì đây sự mục nát và hư hoại của một kĩ nữ:
 - 1. Trong khi Giô-suê là sách về lịch sử Israel đầy những chiến thắng kì diệu trên những cư dân ở Ca-na-an trong hiện diện của Đức Giê-hô-va thì Các Quan Xét là sách về lịch sử Israel đầy những thất bại thảm hại dưới các kẻ thù của họ vì đã lia bỏ Đức Giê-hô-va.
 - 2. Đây là ý nghĩa nội tại của sách Các Quan Xét.
- D. Nội dung sách Các Quan Xét gồm có con dân Israel tin cậy Đức Chúa Trời, lia bỏ Đức Chúa Trời, bị kẻ thù của họ đánh bại, ăn năn với Đức Chúa Trời trong cảnh khốn khổ của họ, được giải cứu qua các thẩm bầy lần trong sách Các Quan Xét—1:1-2; 2:11—3:11.

II. Các Quan Xét 2:1 nói về Thiên sứ của Đức Giê-hô-va—5:23; Dân. 22:22:

- A. Thiên sứ của Đức Giê-hô-va là chính Đức Chúa Trời trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài như một Tồi tố phục vụ tuyển dân Ngài—đc. Hê. 1:14.
- B. Hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất là Christ, và Christ là Thiên sứ của Đức Giê-hô-va, Đấng chăm sóc Israel với tư cách là Đức Giê-hô-va đang hành động trong Cựu Ước—Xuất. 3:2, chú thích 1.
- C. Christ là Thiên sứ của Đức Giê-hô-va có nghĩa là Đức Chúa Trời đã chỉ định và ủy thác chính Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài để hành động trong việc chăm sóc dân Ngài.
- D. Vì Israel không hành động như một người vợ đúng đắn nên chính Đức Giê-hô-va là Chồng, là Đầu, và là Vua của Israel, phải trở nên Tồi tố cho vợ Ngài:

1. Đức Giê-hô-va không đến với vợ Ngài như người Chồng, như Đầu, hay như Vua nhưng đến như Thiên sứ của Đức Giê-hô-va được Đức Giê-hô-va sai đến—Xa. 2:9-11.
2. Vì Israel không xem Đức Giê-hô-va là Đầu nên Ngài đã trở nên Tội tở phạm vụ Israel; Lời Ngài nói với Israel trong Các Quan Xét 2:1-3 không phải là lời quở trách hay ra lệnh, nhưng là lời khuyên răn của một tội tở.

III. Các Quan Xét chương 17 và 18 khả thị sự bội đạo của Israel trong việc thờ phượng Đức Chúa Trời:

- A. Bội đạo có nghĩa là lìa khỏi đường lối của Đức Chúa Trời mà nhận lấy một đường lối khác để đi theo những điều không phải Đức Chúa Trời, và làm những điều cho chính mình dưới danh của Jesus Christ và đội lốt là thờ phượng Đức Chúa Trời—Công. 9:2; 18:26; 2 Phi. 2:2, 15, 21; Giu. 11; Quan. 18:30-31.
- B. “Nhà của Mi-ca trở nên một cái miếu thờ thần; ông cũng làm một ê-phót và thê-ra-phin, và dâng một trong các con trai mình làm thầy tế lễ”—17:5:
 1. Nhà của Mi-ca là miếu thờ thần, có các hình tượng (là những điều thay thế Christ), ê-phót (đại diện cho uy quyền của Đức Chúa Trời), và các thầy tế lễ được thuê (đại diện cho hệ thống giáo phẩm—giáo dân, cc. 7-13), mô tả tình trạng bội đạo liên quan đến việc thờ phượng Đức Chúa Trời giữa vòng Cơ Đốc nhân ngày nay.
 2. Mẹ của Mi-ca dâng một điều gì đó cho Đức Chúa Trời, nhưng của lễ của bà pha trộn với men thờ hình tượng (cc. 1-4); tình trạng pha trộn và bội đạo giống như thế đang hiện hữu trong Cơ Đốc giáo.
 3. Chúng ta có thể áp dụng bức tranh “miếu thờ thần” của Mi-ca (c. 5) cho tình trạng của Cơ Đốc giáo.
 4. Cơ Đốc giáo ngày nay có nhiều “nhà của Mi-ca”; Giáo hội Công giáo La Mã, các Giáo hội quốc gia, các giáo phái, và nhiều nhóm độc lập là những “nhà của Mi-ca”, đầy hình tượng là những điều thay thế Christ.
- C. “Con dân Đan dựng tượng chạm”, và họ “dựng tượng chạm mà Mi-ca đã làm trọn thời gian nhà Đức Chúa Trời ở tại Si-lô”—18:30-31:
 1. Với Đan, bội đạo là dựng lên một trung tâm thờ phượng gây chia rẽ—17:9-10; 18:27-31; 1 Vua. 12:26-31.
 2. Đan đã chiến đấu như sư tử tở để chiếm thêm nhiều đất (tượng trưng cho Christ), nhưng sau khi thành công và chiến thắng, họ trở nên kiêu ngạo, cá nhân chủ nghĩa và độc lập—Phục. 33:22; G-suê 19:47; Quan. 18:27-31.
 3. Những điều mà người Đan đạt được làm cho họ trở nên kiêu ngạo và độc lập, không sẵn sàng thuận phục những điều Chúa đã chỉ định—cc. 1-31; Phục. 12:5, 8:
 - a. Vì Đan đã thành công nên họ trở nên kiêu ngạo và cá nhân chủ nghĩa; họ chỉ quan tâm đến chính họ mà không quan tâm đến người khác—33:22; Quan. 18:27-31.
 - b. Nguồn gốc sự bội đạo của Đan là do không quan tâm đến các chi phái khác; không quan tâm đến các phần khác của Thân thể là nguồn của sự bội đạo.
 4. Suốt lịch sử Israel, không điều gì tội lỗi hơn và gây thiệt hại cho dân Đức Chúa Trời hơn sự bội đạo của Đan trong việc dựng lên một trung tâm thờ phượng gây chia rẽ—Sáng. 49:16-18; Phục. 33:22; Quan. 18:1, 30-31.

5. Mọi trung tâm gây chia rẽ đều được dựng lên vì tư lợi của một người nào đó; sự thực hành như vậy không chỉ gây chia rẽ mà còn gây tranh đua—cc. 1, 13-31; Sáng. 49:16-18; Phục. 33:22:
 - a. Nhà trại thì ở Si-lô, còn tượng thần thì ở Đan—G-suê 18:1.
 - b. “Họ dựng tượng chạm...trộn thời gian nhà Đức Chúa Trời ở tại Si-lô”—Quan. 18:31; 1 Sa. 1:3.
 6. Trong lịch sử Cơ Đốc giáo đã có nhiều “Đan”, những người không sẵn sàng thuận phục người khác, nhưng dựng lên một trung tâm thờ phượng khác—Quan. 18:1, 13-31.
 7. Cách tốt nhất để được bảo vệ không bị rơi vào sự bội đạo là quan tâm đến toàn Thân thể và chúng có duy nhất của Chúa trong một công tác của Chúa—1 Cô. 10:17; 12:12, 27.
- D. Có một lời tiên tri mạnh mẽ trong Kinh Thánh rằng trước khi Chúa trở lại sẽ có sự bội đạo lớn giữa vòng dân Ngài—2 Tê. 2:3:
1. Ngày Chúa đến sẽ không đến trừ phi sự bội đạo đến trước—cc. 2-3.
 2. Sự bội đạo này sẽ là sa khỏi đường thẳng gia tể Đức Chúa Trời là điều được khải thị trong Kinh văn—1 Ti. 1:4; Êph. 1:10; 3:9.
 3. Thậm chí ngày nay giữa vòng một số Cơ Đốc nhân đã có xu hướng rời khỏi đường thẳng Tân Ước—2 Phi. 2:15.
- E. Bối cảnh và gánh nặng của sách 2 Phi-e-ơ là sự bội đạo—sự lìa khỏi đường đúng đắn là lẽ thật của Đức Chúa Trời—2:1:
1. Sự bội đạo làm cho tín đồ sao nhãng khỏi gia tể của Đức Chúa Trời bằng cách dẫn họ vào lí luận của con người là những triết lí rắc rối—Côl. 2:8.
 2. Sự dạy dỗ của những người bội đạo không dẫn tín đồ tham dự vào cây sự sống, là điều ban sự sống, nhưng dẫn họ dự phần vào cây tri thức, là điều đem đến sự chết—Sáng. 2:9, 16-17; 2 Cô. 11:2-3, 12-15.
 3. Liều tiêm mà Phi-e-ơ dùng để xử lí sự bội đạo là ban cấp sự sống và khải thị lẽ thật—2 Phi. 1:3-21:
 - a. Trong các câu 3 đến 11, Phi-e-ơ dùng việc ban cấp sự sống thần thượng cho đời sống Cơ Đốc đúng đắn để tiêm ngừa chống lại sự bội đạo.
 - b. Trong các câu 12 đến 21, ông dùng khải thị về lẽ thật thần thượng để tiêm ngừa chống lại tà giáo trong sự bội đạo—2:1, chú thích 3.
 4. Vì Cơ Đốc giáo ngày nay đầy dẫy sự bội đạo nên Chúa cần sự khôi phục—khôi phục sự sống và lẽ thật—Gi. 1:4; 8:12; 10:10b; 14:6; Khải. 2:4, 15.
- F. Ngày nay, trong thời bội đạo, chúng ta cần làm chứng về khải thị trọn vẹn trong Lời thuần khiết của Đức Chúa Trời và chiến đấu cho những lẽ thật sâu nhiệm hơn được khải thị trong Lời Đức Chúa Trời, bao gồm:
1. Khải thị về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Êph. 1:10; 3:9.
 2. Khải thị về Đấng Tam Nhất Thần thượng—2 Cô. 13:14; Khải. 1:4-5.
 3. Khải thị về thân vị và công tác của Đấng Christ bao-hàm-tất-cả—Côl. 2:9, 16-17; 3:11.
 4. Khải thị về Linh ban-sự-sống được tổng kết—Gi. 7:39; 1 Cô. 15:45b; Khải. 22:17.
 5. Khải thị về sự sống đời đời của Đức Chúa Trời—Gi. 3:15-16.
 6. Khải thị về Thân thể Đấng Christ, là Hội thánh của Đức Chúa Trời—Êph. 1:22-23; 1 Cô. 12:12-13, 27; 10:32.